PASSAGIERSRECHTEN

Deze infopagina biedt een overzicht van de EU-passagiersrechten – de gemeenschappelijke regels waarmee reizigers in de hele EU worden beschermd, of zij nu per vliegtuig, trein, schip, bus of touringcar reizen. Daarbij worden voor elke vervoerswijze de kernrechten (informatie, bijstand, schadevergoeding en gelijke toegang voor passagiers met beperkte mobiliteit) toegelicht. Daarnaast wordt ingegaan op lopende wetgevingsontwikkelingen, waaronder voorstellen op het gebied van reizen met meerdere vervoersmiddelen en handhaving, en op de rol van het Parlement bij het vormgeven en verbeteren van deze bescherming.

RECHTSGRONDSLAG

— Artikel 91, lid 1, en artikel 100, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

DOELSTELLINGEN

De EU is de enige regio ter wereld waar passagiers worden beschermd door een uitgebreide reeks rechten wanneer zij per vliegtuig, trein, schip of bus reizen. De afgelopen decennia is het reizen in Europa toegenomen, en heeft de EU gemeenschappelijke regels ingevoerd om passagiers te beschermen en een lappendeken van verschillende nationale regels te voorkomen. Deze rechten zijn gebaseerd op drie hoofdbeginselen: gelijke behandeling zonder discriminatie, duidelijke en tijdige informatieverstrekking en passende bijstand indien nodig. De EU-wetgeving op het gebied van passagiersrechten heeft als doel passagiers een geharmoniseerd minimumniveau van bescherming voor alle vervoerswijzen te bieden, om zo de mobiliteit te bevorderen en mensen aan te moedigen om gebruik te maken van het openbaar vervoer.

RESULTATEN

In de loop der tijd heeft de Unie een reeks regels aangenomen om passagiers bij alle vervoerswijzen te beschermen. Deze wetgeving vormt een aanvulling op de wetgeving op het gebied van consumentenbescherming[1] en pakketreizen[2], en op de toepasselijke internationale verdragen[3], het Handvest van de grondrechten van

[1]Waaronder Richtlijn 93/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, Richtlijn 2005/29/EG betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt, Verordening (EG) nr. 2006/2004 betreffende samenwerking met betrekking tot consumentenbescherming en Richtlijn 2011/83/EU betreffende consumentenrechten.
[2]Richtlijn 90/314/EEG betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten. Met ingang van 1 juli 2018 is deze tekst (samen met de desbetreffende bepalingen uit Verordening (EG) nr. 2006/2004 en Richtlijn 2011/83/EU) vervangen door een nieuwe richtlijn waarin rekening wordt gehouden met de inmiddels dominante positie van het internet om pakketreizen op de markt te brengen (Richtlijn (EU) 2015/2302 van 25 november 2015).
[3]De aansprakelijkheidsregelingen van vervoerders bij ongevallen zijn afgestemd op de desbetreffende internationale overeenkomsten: het Verdrag van Montreal inzake het luchtvervoer (omgezet in EU-recht en uitgebreid tot nationale vluchten met Verordening (EG) nr. 889/2002); het Verdrag van Athene inzake het vervoer over zee (de relevante bepalingen zijn omgezet in EU-recht en uitgebreid tot het nationaal vervoer door Verordening (EG) nr. 392/2009); het Verdrag betreffende het internationale spoorwegvervoer (de relevante bepalingen zijn omgezet in EU-recht en uitgebreid tot het nationaal vervoer

de Europese Unie en de op dit gebied relevante nationale bepalingen. In de praktijk blijkt het echter lastig om deze regelgeving toe te passen en worden veel zaken voor de rechter gebracht. Het Hof van Justitie van de EU (HvJ-EU) speelt een doorslaggevende rol bij de interpretatie van de regelgeving.

Deze regels vormen een pakket gemeenschappelijke "basisrechten" voor alle vervoerswijzen: non-discriminatie, specifieke bescherming van passagiers met een beperkte mobiliteit[4], passagiersvoorlichting, nationale toezichthoudende instanties en regelingen voor de afhandeling van klachten.

A. Vervoer per vliegtuig: de verordening van 2004 betreffende de rechten van luchtvaartpassagiers (Verordening (EG) nr. 261/2004) en de verordening van 2006 inzake de rechten van gehandicapten en personen met beperkte mobiliteit die per luchtvervoer reizen (Verordening (EG) nr. 1107/2006).

Verordening (EG) nr. 261/2004 is de oorzaak van een groot aantal geschillen en de reikwijdte van deze verordening is inmiddels nauwkeurig omschreven in een aantal arresten[5].

Instapweigering[6]:

— de vervoerder is verplicht eerst op zoek te gaan naar vrijwilligers die bereid zijn hun boeking af te staan en aan wie in ruil daarvoor het volgende wordt voorgesteld: i) een schadevergoeding die beide partijen vrij zijn overeengekomen, en ii) de keuze tussen terugbetaling binnen zeven dagen (en in voorkomend geval een gratis vlucht naar het eerste vertrekpunt) en voortzetting van de reis langs een andere route of bij de eerstvolgende gelegenheid, of op een latere, gezamenlijk overeengekomen datum;

— passagiers aan wie tegen hun wil de toegang tot een vlucht wordt geweigerd, moet het volgende worden aangeboden: i) bijstand (een lichte maaltijd, telefoongesprekken en indien nodig accommodatie), ii) de keuze tussen terugbetaling binnen zeven dagen (en in voorkomend geval een gratis vlucht naar het eerste vertrekpunt) en voortzetting van de reis langs een andere route of bij de eerstvolgende gelegenheid, of op een latere, gezamenlijk overeengekomen datum, en iii) een onmiddellijke schadevergoeding die als volgt wordt vastgesteld:

door Verordening (EG) nr. 1371/2007). Voor gevallen die niet onder deze verdragen of de omzetting daarvan in Europees recht vallen, gelden de relevante nationale bepalingen (vervoer per bus of touringcar en vervoer over binnenwateren).

[4]Zij krijgen bijvoorbeeld passende bijstand zonder dat hiervoor bijkomende kosten worden aangerekend, op voorwaarde dat de vervoerder hiervan van tevoren in kennis wordt gesteld.

[5]In maart 2013 heeft de Commissie voorgesteld deze regels te verduidelijken (en met name een betere definitie te geven van het begrip "buitengewone omstandigheden") zodat ze gemakkelijker kunnen worden toegepast. Dit voorstel vormt nog altijd onderwerp van debat en is op 5 februari 2014 in eerste lezing behandeld door het Parlement (PB C 93 van 24.3.2017, blz. 336). In de tussentijd heeft de Commissie een interpretatie van de geldende regels vastgesteld op basis van de jurisprudentie van 10 juni 2016.

[6]Weigering om passagiers op een vlucht te vervoeren, hoewel zij zich voor instappen hebben gemeld volgens de voorwaarden van artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 261/2004, zonder dat de instapweigering is gebaseerd op redelijke gronden, zoals redenen die te maken hebben met gezondheid, veiligheid of beveiliging, of ontoereikende reisdocumenten.

Vluchten ≤ 1 500 km	Vluchten 1 500–3 500 km Vluchten binnen de EU ≥ 1 500 km	Vluchten ≥ 3 500 km
250 EUR (125 EUR als de passagier met een andere vlucht met minder dan twee uur vertraging op zijn eindbestemming aankomt)	400 EUR (200 EUR als de passagier met een andere vlucht met minder dan drie uur vertraging op zijn eindbestemming aankomt)	600 EUR (300 EUR als de passagier met een andere vlucht met minder dan vier uur vertraging op zijn eindbestemming aankomt)

Annulering:

— bijstand (een lichte maaltijd, telefoongesprekken en indien nodig accommodatie)[7];

— keuze tussen i) terugbetaling binnen zeven dagen (en in voorkomend geval een gratis vlucht naar het eerste vertrekpunt), en ii) voortzetting van de reis langs een andere route of bij de eerstvolgende gelegenheid (of op een latere, gezamenlijk overeengekomen datum);

— onmiddellijke schadevergoeding, zoals wanneer de toegang tot een vlucht wordt geweigerd, tenzij de passagier van tevoren van de annulering van de vlucht in kennis is gesteld[8] of er sprake is van buitengewone omstandigheden[9].

Vertragingen:

De onderstaande passagiersrechten hebben betrekking op vertragingen van ten minste i) twee uur voor vluchten tot 1 500 km, ii) drie uur voor vluchten tussen de 1 500 km en 3 500 km en voor vluchten binnen de EU van meer dan 1 500 km, en iii) vier uur voor vluchten van meer dan 3 500 km:

— bijstand (een lichte maaltijd, telefoongesprekken en indien nodig accommodatie);

— in geval van een vertraging van drie uur of meer krijgt de passagier terugbetaling van de prijs van het ticket binnen zeven dagen aangeboden (en in voorkomend geval een gratis vlucht naar het eerste vertrekpunt), evenals een schadevergoeding, zoals in geval van annulering[10];

— het HvJ-EU heeft het recht op schadevergoeding in de zaak Sturgeon/Condor Flugdienst GmbH in 2009 uitgelegd als en uitgebreid tot vertragingen van drie uur of meer.

Toewijzing van een plaats in een hogere of lagere klasse:

— de vervoerder mag geen toeslag eisen als hij een passagier in een hogere klasse plaatst;

[7]Het HvJ-EU heeft geoordeeld dat deze bijstand moet worden geboden, ongeacht de reden van de annulering, zonder beperkingen in tijd of geld, afgezien van de uitgaven die daadwerkelijk door de passagier zijn gedaan.
[8]Ten minste twee weken voor de vlucht. Deze termijn kan worden verkort wanneer er een andere vlucht wordt aangeboden.
[9]Beperkt tot overmacht door jurisprudentie van het HvJ-EU.
[10]Het HvJ-EU heeft passagiers van wie de vlucht met meer dan drie uur is vertraagd gelijkgesteld met passagiers van wie de vlucht is geannuleerd. Verordening (EG) nr. 261/2004 voorzag slechts in de mogelijkheid van een terugbetaling voor vertragingen van meer dan vijf uur.

— in geval van toewijzing van een plaats in een lagere klasse, vergoedt de vervoerder de passagier binnen zeven dagen: i) 30 % van de prijs van het ticket voor vluchten tot 1 500 km, ii) 50 % voor vluchten tussen de 1 500 en 3 500 km en vluchten binnen Europa van meer dan 1 500 km, of iii) 75 % voor vluchten van meer dan 3 500 km.

Personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit:

Passagiers met een handicap en met beperkte mobiliteit en hun begeleiders moeten altijd voorrang krijgen bij het instappen. Als er sprake is van instapweigering, annulering of vertraging van de vlucht, ongeacht de duur van die vertraging, moeten deze personen altijd bijstand aangeboden krijgen (een lichte maaltijd, telefoongesprekken en indien nodig accommodatie).

De Commissie heeft in maart 2013 een voorstel ingediend tot wijziging van Verordening (EG) nr. 261/2004 om de handhaving van EU-regels te verbeteren door te zorgen voor een verduidelijking van kernbeginselen en impliciete passagiersrechten die tot veel geschillen tussen luchtvaartmaatschappijen en passagiers hebben geleid. Het Parlement heeft zijn standpunt in eerste lezing op 5 februari 2014 vastgesteld. In de Raad kwamen de besprekingen over het voorstel over de rechten van luchtvaartpassagiers in 2015 stil te liggen en werd de vooruitgang verder belemmerd door de COVID-19-pandemie. Op 5 december 2024 heeft de Raad de besprekingen hervat met het oog op de vaststelling van een algemene benadering, maar uiteindelijk besloten zijn standpunt in eerste lezing af te sluiten in een politiek akkoord dat op 6 juni 2025 werd bekrachtigd. De tekst van de Raad is op 9 oktober 2025 aan het Parlement voorgelegd. Aangezien de standpunten van de twee instellingen echter ook na informele trialogen ver uiteen bleven liggen, sloot het Parlement zijn tweede lezing op 21 januari 2026 af. De amendementen van het Parlement zijn op 24 maart 2026 door de Raad verworpen. De onderhandelingen zijn nu gaande in een bemiddelingsprocedure.

B. Vervoer per trein: de verordening van 2021 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer (Verordening (EU) 2021/782).

In principe zijn de rechten van treinreizigers in de EU van toepassing op alle diensten voor treinreizigers in alle EU-lidstaten. De lidstaten kunnen echter bepaalde soorten diensten vrijstellen van de toepassing van deze rechten uit hoofde van Verordening (EU) 2021/782. Deze uitzonderingen kunnen van toepassing zijn op stedelijke, voorstedelijke, regionale of langeafstandstreinen voor binnenlands vervoer en treinen die uitsluitend voor historische of toeristische doeleinden worden geëxploiteerd. EU-landen kunnen ook internationale treinen vrijstellen die van hun grondgebied naar niet-EU-landen rijden, op voorwaarde dat het grootste deel van de reis buiten de EU plaatsvindt en ten minste één geplande tussenstop in een niet-EU-land omvat. EU-landen kunnen grensoverschrijdende internationale treinreizen tussen EU-landen echter niet vrijstellen.

Bij de aankoop van een vervoersbewijs moet de spoorwegonderneming of verkoper van vervoersbewijzen duidelijke informatie verstrekken over:

— de reisvoorwaarden en eventuele aansluitingen tijdens uw reis;

— dienstregelingen, tarieven en speciale aanbiedingen;

— verstoringen en vertragingen (gepland en in realtime);

— toegankelijkheid en faciliteiten aan boord voor passagiers met beperkte mobiliteit;

— diensten aan boord, zoals wifi, toiletten en plaatsen voor fietsen;

— procedures voor verloren bagage en klachten;

— uw rechten als passagier, met inbegrip van wat u moet doen als een trein wordt geannuleerd of vertraagd is.

Tijdens de reis moet de exploitant de passagiers op de hoogte houden van de diensten aan boord, het volgende station, vertragingen en veiligheidsinformatie. Als de trein vertraagd of geannuleerd is, moeten zij realtime-updates en duidelijke richtsnoeren krijgen over hun rechten en beschikbare opties.

Deze verordening werd in april 2021 in tweede lezing door het Parlement aangenomen. In 2024 heeft de Commissie een uitvoeringsverordening vastgesteld ter aanvulling op de verordening van 2021 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer om de procedure voor treinreizigers om terugbetaling of schadevergoeding te vragen, te vereenvoudigen door een standaardformulier in te voeren dat moet worden gebruikt in geval van vertraging of annulering van spoorwegdiensten (Uitvoeringsverordening (EU) 2024/949 van de Commissie).

C. Scheepsvervoer over zee of binnenwateren: de verordening van 2010 betreffende de rechten van passagiers die over zee of binnenwateren reizen (Verordening (EU) nr. 1177/2010).

De rechten van passagiers die reizen met gemotoriseerde schepen met meer dan twaalf passagiers en drie bemanningsleden over afstanden van meer dan 500 m over zee of binnenwateren gelden alleen voor reizigers die i) inschepen in een haven in de Unie, of ii) een haven in de EU als bestemming hebben, mits de dienst door een vervoerder uit de EU wordt verricht. Passagiers van cruiseschepen moeten inschepen in een haven in de Unie om deze rechten te kunnen uitoefenen en zijn niet beschermd door een aantal van de bepalingen met betrekking tot vertragingen.

In geval van annulering of een vertraging van meer dan 90 minuten bij vertrek moeten passagiers:

— uiterlijk 30 minuten na de oorspronkelijk geplande vertrektijd op de hoogte worden gesteld van de vertraging of annulering;

— de keuze worden geboden tussen i) voortzetting van de reis langs een andere route of bij de eerstvolgende gelegenheid, en ii) terugbetaling binnen zeven dagen (en indien nodig een gratis terugreis naar het eerste vertrekpunt);

— bijstand worden geboden (tenzij de passagier vóór de aankoop van het vervoersbewijs op de hoogte was van de vertraging), met inbegrip van maaltijden, indien mogelijk, en accommodatie aan boord of aan land, indien nodig (accommodatie aan land is beperkt tot drie nachten tegen een prijs van 80 EUR per nacht; er hoeft geen accommodatie te worden aangeboden als de annulering of vertraging het gevolg is van weersomstandigheden.

Langdurige vertraging bij aankomst:

Schadevergoeding binnen één maand op verzoek van de passagier, behalve als de passagier reeds vóór de aankoop van het vervoersbewijs op de hoogte was van de vertraging of als de vertraging het gevolg is van weersomstandigheden of als er sprake is van overmacht:

Vergoeding	25 % van de betaalde prijs van het vervoersbewijs	50 % van de betaalde prijs van het vervoersbewijs
Reis ≤ 4 uur	Vertraging ≥ 1 uur	Vertraging ≥ 2 uur
Reis van 4 tot 8 uur	Vertraging ≥ 2 uur	Vertraging ≥ 4 uur
Reis van 8 tot 24 uur	Vertraging ≥ 3 uur	Vertraging ≥ 6 uur
Reis ≥ 24 uur	Vertraging ≥ 6 uur	Vertraging ≥ 12 uur

Naast Verordening (EU) nr. 1177/2010, waarin de rechten van passagiers die over zee of binnenwateren reizen zijn vastgelegd, zijn ook andere wettelijke bepalingen van toepassing. Met name is in Verordening (EG) nr. 392/2009 de aansprakelijkheid van vervoerders bij ongevallen vastgesteld.

D. Vervoer per autobus en touringcar: de verordening van 2011 betreffende de rechten van autobus- en touringcarpassagiers (Verordening (EU) nr. 181/2011).

De rechten van passagiers die per autobus of touringcar reizen, zijn slechts volledig van toepassing als er sprake is van een geregelde vervoersdienst met een reisafstand van meer dan 250 km en als de instap- of uitstapplaats van de passagier zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt[11].

In geval van annulering of een vertraging van meer dan 120 minuten bij vertrek moeten passagiers:

— uiterlijk 30 minuten na de oorspronkelijk geplande vertrektijd op de hoogte worden gesteld van de vertraging of annulering;

— de keuze worden geboden tussen i) voortzetting van de reis langs een andere route of bij de eerstvolgende gelegenheid en ii) terugbetaling binnen veertien dagen (en indien nodig een gratis terugreis naar het eerste vertrekpunt). Indien de vervoerder de passagier deze keuze niet aanbiedt, moet hij binnen één maand het vervoersbewijs terugbetalen, verhoogd met een schadevergoeding van 50 %;

— bijstand worden aangeboden (een lichte maaltijd en indien nodig accommodatie van maximaal twee nachten en maximaal 80 EUR per nacht) bij een traject van meer dan drie uur of zodra de vertraging oploopt tot meer dan 90 minuten. Er hoeft geen accommodatie te worden aangeboden als de vertraging het gevolg is van weersomstandigheden of een natuurramp.

E. Multimodale reizen: het voorstel van de Commissie van 2023 betreffende passagiersrechten voor multimodale reizen.

Het voorstel voor een verordening van de Commissie, dat bekend werd gemaakt op 29 november 2023, heeft tot doel de bestaande normen voor de bescherming van passagiers die per vliegtuig, per spoor, per autobus of touringcar en over zee en

[11]Bepaalde rechten zijn ook van toepassing op geregelde vervoersdiensten over korte afstanden (informatie, non-discriminatie, toegang van passagiers met beperkte mobiliteit) of op ongeregelde vervoersdiensten (non-discriminatie, schadevergoeding bij ongevallen of beschadiging van bepaalde hulpmiddelen van passagiers met beperkte mobiliteit).

over de binnenwateren reizen, aan te vullen door ervoor te zorgen dat passagiers een vergelijkbaar beschermingsniveau genieten wanneer zij tijdens een reis met één enkel vervoersbewijs van vervoerswijze veranderen (bijv. vliegtuig-bus of trein-bus-vliegtuig).

De voorgestelde wetgeving heeft specifiek betrekking op informatievoorziening, bijstand bij gemiste aansluiting, regels voor de bescherming van personen met een handicap en beperkte mobiliteit, kwaliteit van de dienstverlening en de behandeling van klachten.

In het verslag betreffende passagiersrechten voor multimodale reizen van de Commissie vervoer en toerisme van 2025 wordt benadrukt dat als een passagier één enkele multimodale overeenkomst van één exploitant heeft gekocht, het overstappen tussen vervoerswijzen niet mag betekenen dat hij de bescherming tegen gemiste aansluitingen en bijstand verliest. Indien een gemiste aansluiting leidt tot een vertraging van de reis van 60 minuten of meer, moet de passagier indien nodig een maaltijd, verfrissingen en een hotelverblijf worden aangeboden.

Aangezien slechts één enkele multimodale overeenkomst volledige bescherming zou bieden, heeft de Commissie vervoer en toerisme een verplichting voor vervoerders en tussenpersonen ingevoerd om reizigers vóór de aankoop te informeren over het soort vervoersbewijs dat zij kopen (één enkel, een gecombineerd of een afzonderlijk multimodaal vervoersbewijs). Doen zij dit niet, dan zijn verkopers aansprakelijk voor de terugbetaling van het vervoersbewijs en voor een schadevergoeding van 75 % indien de passagier een aansluiting mist.

Op 9 juli 2025 heeft het Parlement besloten interinstitutionele onderhandelingen over het voorstel te beginnen. De onderhandelingen zijn gaande.

F. Herziening van het regelgevingskader voor de handhaving van de rechten van passagiers in de EU

Op 29 november 2023 heeft de Commissie een voorstel ingediend voor de herziening van het regelgevingskader voor de handhaving van de passagiersrechten in het luchtvervoer, spoorvervoer, vervoer over de zee en de binnenwateren en vervoer per autobus en touringcar in de EU.

Op 4 juli 2025 werd het verslag van de commissie op de agenda van de plenaire vergadering geplaatst en op 9 juli 2025 werd het besluit van de commissie om interinstitutionele onderhandelingen te beginnen in de plenaire vergadering bevestigd. Door lacunes op het gebied van de handhaving aan te pakken, klachtenbehandelingsmechanismen te verbeteren met een gemeenschappelijk Europees formulier en te zorgen voor duidelijke verantwoordelijkheden voor alle belanghebbenden, met inbegrip van tussenpersonen, zullen de door het Parlement voorgestelde maatregelen de transparantie, toegankelijkheid en billijkheid voor passagiers verbeteren. De onderhandelingen lopen nu parallel aan de herziening van de verordening betreffende de rechten van luchtreizigers (Verordening (EG) nr. 261/2004 en Verordening (EG) nr. 1107/2006).

REACTIE OP DE COVID-19-CRISIS

Vanwege de verspreiding van COVID-19 heeft de Commissie op 18 maart 2020 interpretatieve richtsnoeren betreffende de EU-verordeningen inzake passagiersrechten in de context van de ontwikkeling van COVID-19 vastgesteld, waarin zij benadrukte dat passagiers het recht hebben te kiezen tussen terugbetaling en vervoer langs een andere route. Op 13 mei 2020 heeft de Commissie voorts een aanbeveling inzake vouchers die aan passagiers en reizigers worden aangeboden goedgekeurd als alternatief voor terugbetaling van geannuleerde pakketreizen en vervoersdiensten in het kader van de COVID-19-pandemie.

Het "noodplan voor vervoer" van de Commissie van 2022, dat op 23 mei 2022 werd goedgekeurd, was bedoeld om lering te trekken uit de COVID-19-pandemie en om rekening te houden met de uitdagingen waarmee de vervoerssector wordt geconfronteerd als gevolg van de Russische oorlog tegen Oekraïne. Beide crises hebben grote gevolgen gehad voor het vervoer van goederen en personen.

ROL VAN HET EUROPEES PARLEMENT

Het Parlement heeft zich altijd krachtig ingezet voor de rechten van passagiers bij alle vervoerswijzen. Het hoofddoel is om nu toe te zien op de daadwerkelijke toepassing van de in de afgelopen jaren aangenomen teksten. Daarom heeft het Parlement zich uitgesproken voor gemakkelijker te begrijpen regels, het verstrekken van duidelijke en precieze informatie aan passagiers voor en tijdens hun reis, eenvoudige en snelle beroepsmogelijkheden en betere handhaving van de bestaande regelgeving.

Het Parlement heeft zich ook uitgesproken voor uitbreiding van de bestaande rechten (met name als het gaat om oneerlijke of onrechtmatige clausules in vervoersovereenkomsten), verbetering van de toegang tot de vervoersinfrastructuur voor passagiers met een beperkte mobiliteit, en de invoering van nieuwe rechten, zoals minimale kwaliteitsnormen of regels om passagiers die met meerdere vervoersmiddelen reizen doeltreffend te beschermen. Dit laatste punt houdt met name in dat de lidstaten afzien van de mogelijkheid gebruik te maken van afwijkingen bij de toepassing van de verordeningen inzake het vervoer over het spoor of de weg.

Hieronder volgen de belangrijkste besluiten van het Europees Parlement op het vlak van passagiersrechten:

— resolutie van 25 november 2009 over schadevergoeding voor passagiers bij faillissement van luchtvaartmaatschappijen;

— resolutie van 25 oktober 2011 over mobiliteit en inclusie van mensen met een handicap en de Europese strategie voor mensen met een handicap 2010-2020;

— resolutie van 29 maart 2012 over de werking en toepassing van verworven rechten van luchtreizigers;

— resolutie van 23 oktober 2012 over passagiersrechten in alle vervoerswijzen;

— standpunt van 5 februari 2014 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 261/2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie

en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en Verordening (EG) nr. 2027/97 betreffende de aansprakelijkheid van luchtvervoerders met betrekking tot het luchtvervoer van passagiers en hun bagage;

— resolutie van 7 juli 2015 over totstandbrenging van multimodale geïntegreerde ticketing in Europa;

— resolutie van 17 april 2020 over gecoördineerde EU-maatregelen om de COVID-19-pandemie en de gevolgen ervan te bestrijden, waarin het Parlement de Commissie verzoekt erop toe te zien dat haar op 18 maart 2020 gepubliceerde interpretatieve richtsnoeren over de EU-regelgeving inzake passagiersrechten in de context van de zich ontwikkelende situatie met COVID-19 naar behoren ten uitvoer worden gelegd;

— resolutie van 13 december 2022 over het actieplan ter bevordering van het grensoverschrijdend en langeafstandspassagiersvervoer per spoor, waarbij de uniforme bescherming van de passagiersrechten in alle verschillende vervoerswijzen wordt gewaarborgd.

Deze infopagina is opgesteld door de beleidsondersteunende afdeling Vervoer, Werkgelegenheid en Sociale Zaken van het Europees Parlement. Meer informatie vindt u op de website van de Commissie vervoer en toerisme.

Maja STRNAD MESKO
03/2026